

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

sat rent privat Foranstaltning, der ikke var fremkaldt af Post- og Telegrafvæsenet, idet den var uden Interesse for Postbefordringen. Da disse Ekstrature fremdeles er uden Interesse for Postbefordringen, har man ment ikke økonomisk at kunne medvirke til den ønskede Udvidelse af Sejladsen, og dette Synspunkt har man tidligere meddelt Beboerne paa Brandsø, idet man samtidig henstillede, at der fra Øens Side til sin Tid optages en Forhandling med Kontrahenten om Muligheden for, naar Rutens økonomiske Forhold tillader det, at genindlægge de private Ture. Jeg skal herom endelig bemærke, at Øen, der kun har ca. 40 Indbyggere, med den nuværende Sejlplan paa ingen Maade er ringere stillet i trafikal Henseende end andre Øer af tilsvarende Størrelse.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Bomholts — og senere det ærede Medlem Hr. Rosendahls — Udtalelser om Esbjerg Havn skal jeg bemærke:

Esbjerg Havn sorterer direkte under Ministeriet for offentlige Arbejder og styres i Henhold til det for Havnen gældende Regulativ af et Havneraad bestaaende af 5 Medlemmer, hvoraf Ministeriet vælger 2, Byraadet 2 og Havneingeniøren er født Formand. Raadet blev i 1930erne udvidet med et af Ministeriet valgt Medlem blandt Fiskerne. Bortset fra Formanden, der er Tekniker, og det ene af de af Ministeriet valgte Medlemmer, der efter hidtidig Praksis er Dommer, repræsenterer de øvrige Medlemmer Byens Erhvervsliv. Vandbygningsdirektøren har intet som helst med Havnens Administration at gøre, og der har hverken under den nuværende Direktør eller hans Forgængere været Tale om, at Raadet er under Vandbygningsdirektørens Formynderskab. Sagerne, der behandles, og som Havneraadet ikke selvstændigt kan tage Stilling til, skal af Raadet indsendes til Ministeriet og ikke, som det ærede Medlem Hr. Bomholt mente, til Vandbygningsdirektøren. Havnens Stilling er i Virkeligheden som en kommunal Havns, og Udtalelsen om, at der netop ved denne Havn tiltrænges Decentralisation, synes derfor at bero paa en Misforstaaelse af Havneraadets Stilling. Den eneste Forskel, der er paa Esbjerg Havn og en kommunal Havn, er, at Vandbygnings-

direktøren forestaar Nyanlæg, men saa snart Anlægget er afsluttet, overgaar det til Havneraadets Administration. Forslag til betimelige Nyanlæg paahviler det derimod Havneraadet at fremsætte over for Ministeriet. Der har vel i den senere Tid kunnet spores nogen Tilbøjelighed til at sende Sager direkte til Vandbygningsdirektøren, men denne har stedse henvist Havneraadets formanden til at fremsende dem paa reglementeret Vis til Ministeriet.

Med Beklagelsen over, at Esbjerg Havn er kommet senere i Gang end adskillige andre Statshavne i Danmark — der menes formentlig adskillige andre Havne, da der kun er 2 eller 3 andre Statshavne, der kommer i Betragtning som Handelshavne —, hænger det saaledes sammen.

Efter Kapitulationen forbød de Allierede al Sejlads paa Havnen den 9. Maj. Havnen var stærkt mineret, baade Kajer, Bassiner og Indsejlingen til disse. Minerne fjernedes ved de Allieredes Foranstaltning af en tysk Ekspert, men Esbjerg Havn blev den sidste i Rækken, hvilket ingen Myndighed her kunde ændre. Minerne var lovet optaget til 1. August, men da den engelske Kontrol-officer krævede de 6 sidste — ved Indsejlingen til Englandskajen — optaget uskadt, trak det ud til 22. August. Først da kunde Opmaaling og Oprensning i Bassinerne paabegyndes, men Adgangen gennem Graadyb var fremdeles spærret og blev først givet fri 3. December 1945, længe efter at Besejlingen paa andre Havne var begyndt. Skønt det saaledes ikke var muligt straks efter Kapitulationen at paabegynde Oprensningsarbejderne, indledede Vandbygningsdirektoratet, under hvilket Statens Opudringsmateriel hører, allerede medio Maj 1945 Underhandlinger med Handelsministeriet om Kul, og de fortsattes Sommeren igennem uden Resultat, men ved Laan af D. F. D. S.'s Beholdning lykkedes det at komme i Gang umiddelbart efter, at Bassinerne var frigivet. Arbejdet var meget vanskeligt, da Fylden havde lejret sig meget fast, og det var farligt paa Grund af Mængder af udkastet Ammunition. Efter 2½ Maanedes Arbejde sprængtes en Granat i Sandpumperens Maskinrum, og Skibet sank. Sandpumperen „Graadyb“, der normalt betjener Havnen, havde Vandbygningsvæsenet „skjult“ for Tyskerne i Svendborg, men den